

2. Fisiere de comenzi

1. Înlănțuirea comenzilor

În Unix, dar şi, parţial, în DOS, majoritatea comenzilor folosesc aşa-numitele *fişiere standard de intrare* şi *fişiere standard de ieşire*. Acestea sunt concepte abstracte care reprezintă sursa din care comenzile îşi iau datele de intrare, respectiv destinaţia în care ele scriu rezultatele. Deci comenzile citesc din intrarea standard şi scriu în ieşirea standard. În mod normal, intrarea standard este reprezentată de tastatura calculatorului, iar ieşirea standard de către dispozitivul de afişare (monitorul).

Exemplu: comanda **sort** (existentă atât în DOS cât și în UNIX) funcționează după principiul enunțat. Dacă este apelată fără nici un parametru, ea va aștepta introducerea liniilor de text de la tastatură (*intrarea standard*), până la introducerea caracterului ^**Z** urmat de **Enter** în MS-DOS, sau a caracterului ^**D**, în Unix, după care va sorta liniile și le va afișa în ordine pe ecran (*ieșirea standard*).

Intrarea şi ieşirea standard pot fi schimbate folosind operatorii de *redirectare*. Redirectarea "conectează" intrarea sau ieşirea comenzilor la un fișier dat. Pentru redirectarea intrării se folosește operatorul '<', iar pentru redirectarea ieșirii operatorul '>'.

Exemplu: comanda următoare preia liniile care trebuie sortate din fișierul **date.txt**, iar rezultatele vor fi afișate pe ecran. Se redirectează, deci, numai intrarea standard:

sort < date.txt

Pentru a redirecta numai ieșirea, adică liniile de text să fie citite de la tastatură, dar rezultatul să fie scris într-un fișier, se folosește următoarea formă:

sort > ordonat.txt

Redirectările se pot combina, astfel încât liniile să fie citite dintr-un fișier, iar rezultatul să fie scris în altul:

sort < date.txt > ordonat.txt



Comenzile se pot și *înlănţui*, în sensul că ieșirea generată de una devine intrare pentru alta. Pentru aceasta, se folosește operatorul '|', numit uneori operatorul *pipe* (conductă).

Exemplu: Comanda **more** realizează afișarea pagină cu pagină a datelor citite din intrarea standard. O construcție de forma:

1s | more

face ca ieșirea lui **dir** să fie legată la intrarea lui **more**, astfel încât, efectul va fi afișarea pagină cu pagină a fișierelor din directorul curent.

Se pot înlănțui oricâte comenzi și, prin urmare, pentru afișarea pagină cu pagină, ordonate alfabetic, a numelor tuturor fișierelor din directorul curent, se folosește comanda:

ls | sort | more



Observație: Toate aceste considerente sunt valabile atât în DOS, cât și în UNIX.

2. Fișiere de comenzi

2.1 Fișiere de comenzi UNIX

2.1.1 Interpretoare de comenzi

In sistemul de operare Unix exista mai multe interpretoare de comenzi, selectabile de catre utilizator. Fiecare interpretor accepta un limbaj specific, astfel ca fisierele de comenzi care pot fi

scrise difera in functie de acest limbaj. Interpretorul de comenzi "standard" este **sh**, in Linux el fiind inlocuit cu interpretorul **bash**. In continuare, ne vom referi la comenzile si directivele specifice acestui interpretor, pentru detalii referitoare la celelalte variante putand fi consultate paginile de manual corespunzatoare.

Ca terminologie, in limba engleza interpretorul de comenzi mai este numit *shell*, iar un program (fisier de comenzi) scris in limbajul recunoscut de acesta se numeste *shell script*.

Lansarea in executie a unui fisier de comenzi se face fie tastand direct numele acestuia (el trebuie sa aiba dreptul de executie setat) sau apeland interpretorul de comenzi cu un parametru reprezantand numele fisierului de comenzi (exemplu: **sh** *fisier*). In UNIX nu exista o "extensie" dedicata care sa identifice fisierele de comenzi, asa ca numele lor pot fi alese liber.

Comenzile UNIX pot fi grupate in liste de comenzi trimise spre executie intepretorului. Ele vor fi executate pe rand, o comanda fiind lansata in executie numai dupa ce comanda anterioara s-a terminat. Listele se formeaza scriind un sir de comenzi separate prin caracterul ';'. Exemplu:

cd exemplu; ls -al

Daca intr-o lista, in loc de separatorul'; se foloseste separatorul'&&', atunci o comanda nu va fi executata decat in cazul in care precedenta s-a terminat cu cod de succes (codul 0). Daca se foloseste '||', atunci conditia este ca precedenta sa se fi terminat cu cod de eroare (cod diferit de 0).

De remarcat faptul ca, atunci cand comenzile se inlantuie prin caracterul '|' (pipe) ele vor fi executate in paralel.

O comanda poate fi lansata si in fundal (in *background*), adica executia ei se va desfasura in paralel cu cea a interpretorului de comenzi, acesta afisand promptul imediat ce a lansat-o, fara sa-i mai astepte terminarea. Acest lucru se realizeaza adaugand caracterul '&' la sfarsitul liniei care contine comanda respectiva. Exemplu:

du > du.log &

2.1.2 Variabile de mediu

Variabilele de mediu pot sa contina ca valoare un sir de caractere. Atribuirea de valori se face astfel:

variabila=valoare

De exemplu

v=ABCD

va asigna variabilei cu numele v sirul "ABCD". Daca sirul asignat contine si spatii, el trebuie incadrat intre ghilimele.

ATENTIE: Nu se pune spatiu intre numele variabilei si semnul egal (si nici dupa semnul egal)! Altfel, interpretorul de comenzi va considera ca este vorba de o comanda cu parametri, si nu de o atribuire.

Referirea unei variabile se face prin numele ei, precedat de simbolul \$. De exemplu,

echo \$v

va determina afisarea textului ABCD.

In UNIX exista cateva variabile predefinite.

- variabile *read-only*, actualizate de interpretor:
 - \$? codul returnat de ultima comanda executata
 - \$\$ identificatorul de proces al interpretorului de comenzi
 - \$! identificatorul ultimului proces lansat in paralel
 - \$# numarul de argumente cu care a fost apelat fisierul de comenzi curent
 - \$0 contine numele comenzii executate de interpretor
 - \$1, \$2 ... argumentele cu care a fost apelat fisierul de comenzi care se afla in executie
- variabile initializate la intrarea in sesiune:
 - \$HOME numele directorului "home" afectat utilizatorului;

- **\$PATH** caile de cautare a programelor;
- **\$P\$1** prompter-ul pe care il afiseaza interpretorul atunci cand asteapta o comanda;
- \$PS2 al doilea prompter;
- **\$TERM** tipul terminalului pe care se lucreaza.

Apelați comanda set fără parametri și analizați variabilele de mediu definite în sistem.

2.1.3 Directive de control

Directivele de control ale interpretorului **sh** sunt structurile de limbaj care pot fi utilizate in scrierea de programe. In continuare vor fi prezentate cateva din cele mai folosite structuri de control.

Consultati pagina de manual a interpretorului de comenzi bash sau sh si analizati directivele si facilitatile pe care acesta le pune la dispozitie.

2.1.3.1. Instructiuni de decizie

• Instructiunea if

if lista1

then lista2

else lista3

fi

if lista1

then lista2

elif lista3

then lista4

else lista5

fi

O comanda returneaza o valoare la terminarea ei. In general, daca o comanda s-a terminat cu succes ea va returna 0, altfel va returna un cod de eroare nenul.

In prima forma a comenzii **if**, se executa *lista1*, iar daca *si* ultima instructiune din lista returneaza codul 0 (succes) se executa *lista2*, altfel se executa *lista3*.

In a doua forma se pot testa mai multe conditii: daca *lista1* se termina cu succes, se va executa *lista2*, altfel se executa *lista3*. Daca aceasta se termina cu succes se executa *lista4*, altfel se executa *lista5*.

• Instructiunea case

```
case cuvant in
tipar1) lista1;;
tipar2) lista2;;
...
esac
```

Aceasta instructiune implementeaza decizia multipla. Sablonul *tipar* este o constructie care poate contine simbolurile ? si *, similara celor folosite la specificarea generica a numelor de fisiere. Comanda expandeaza (evalueaza) sirul *cuvant* si incearca sa il potriveasca pe unul din tipare. Va fi executata lista de comenzi pentru care aceasta potrivire poate fi facuta.

2.1.3.2 Instructiuni de ciclare

• Instructiunea while

while listal do lista2 done

Se executa comenzile din *lista2* in mod repetat, cat timp lista de comenzi *lista1* se incheie cu cod

de succes.

• Instructiunea until

until lista l
do lista 2

done

Se executa comenzile din *lista2* in mod repetat, pana cand lista de comenzi *lista1* se incheie cu cod de succes.

• Instructiunea for

for variabila [in val1 val2 ...]

do lista

done

Se executa lista de comenzi in mod repetat, variabila luand pe rand valorile *val1*, *val2*, ... Daca lipseste

cuvantul cheie **in**, valorile pe care le va lua pe rand *variabila* vor fi parametrii din linia de comanda pe care i-a primit fisierul de comenzi atunci cand a fost lansat in executie.

2.1.3.3. Alte comenzi

- break permite iesirea din ciclu inainte de indeplinirea conditiei;
- continue permite reluarea ciclului cu urmatoarea iteratie, inainte de terminarea iteratiei curente;
- **exec** *cmd* comenzile specificate ca argumente sunt executate de interpretorul de comenzi in loc sa se creeze procese separate de executie; daca se doreste rularea comenzilor in procese separate ele se scriu direct, asa cum se scriu si in linia de comanda
- shift realizeaza deplasarea argumentelor cu o pozitie la stanga (\$2\$1, \$3\$2 etc);
- wait [pid] permite sincronizarea unui proces cu sfarsitul procesului cu pid-ul indicat sau cu

sfarsitul tuturor proceselor "fii";

• expr expresie - permite evaluarea unei expresii.

2.1.4 Substitutia comenzilor

Atunci cand intr-un *shell script* o comanda este incadrata de caractere ` (accent grav), interpretorul de comenzi va executa comanda, dupa care rezultatul acesteia (textul) va substitui locul comenzii in program. De exemplu, comanda

va atribui variabilei *director* rezultatul executiei comenzii **pwd**, adica sirul de caractere ce contine numele directorului curent.

Un exemplu de utilizare a substitutiei este construirea de expresii aritmetice:

```
contor=1
contor='expr $contor + 1'
```

Aceasta secventa initializeaza o variabila *contor* la valoarea 1 (sir de caractere!) si apoi o "incrementeaza", in sensul ca la sfarsit, ea va contine sirul de caractere "2".

ATENTIE: Operatorii si operanzii sunt argumente diferite ale comenzii expr! Prin urmare, comanda

este gresita. Corect este:

$$expr 1 + 2$$

2.1.5 Exemple

1.

```
while test -r fisier
do sleep 5
done
```

Programul testeaza daca "fisier" este accesibil la citire; in caz afirmativ programul se suspenda 5 secunde.

2.

```
until test -r fisier
do sleep 5
done
```

Programul se suspenda cate 5 secunde cat timp "fisier" nu este accesibil la citire.

3.

```
contor=$#
cmd=echo
while test $contor -gt 0
do
cmd="$cmd \$$contor"
contor=`expr $contor - 1`
done
eval $cmd
```

Programul realizeaza tiparirea argumentelor cu care a fost apelat, in ordine inversa. Se executa cate un ciclu pentru fiecare argument, incepand cu ultimul. Argumentul prelucrat este indicat de variabila contor, care pleaca de la valoarea \$# (numarul de argumente) si se decrementeaza la fiecare parcurgere a ciclului. Programul construieste o comanda echo, la care adauga argumentele in ordine inversa (linia 5); sirul \\$\$contor are ca scop sa creeze un text format din \$ si valoarea curenta a lui contor (\ semnifica faptul ca \$ care urmeaza trebuie luat ca atare si nu ca si

```
caracterul de inceput al numelui unei variabile).
4.
     contor=$#
     cmd=echo
     while true
     do
     cmd="$cmd \$$contor"
     contor=`expr $contor - 1`
     if test $contor -eq 0
     then break
     fi
     done
     eval $cmd
5.
     contor=$#
     cmd=echo
     while true
     do
     cmd="$cmd \$$contor"
     contor=`expr $contor - 1`
     if test $contor -gt 0
     then continue
     fi
     eval $cmd
     exit
     done
6.
     if test $# -eq 0
     then ls -l | grep '^d'
```

```
else for i
do
for j in $i/*
do
if test -d $j
then echo $j
fi
done
done
fi
```



Explicati functionarea programelor 4., 5. si 6. .

Modificati programul din exemplul 6. pentru a-i extinde efectul asupra tuturor directoarelor din subarborele directorului argument (sau al celui curent, in lipsa argumentelor).

Nota: exemplele au fost preluate din lucrarea Sisteme de Operare - indrumator de laborator, de Roxana Chilintan si Sorin Babii, aparut in 1996 la Centrul de Multiplicare al Universitatii "Politehnica" Timisoara



Autor: Dan Cosma